ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶନ - ସଂଖ୍ୟା ଆଠ

ଏକ ଜାତିର ଜନ୍ମ

Jeff Pippenger
2023-10-31

ଆରମ୍ଭରେ ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ ସନ୍ଦେଶ ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମିଡନାଇଟ୍ କ୍ରାଇ ସନ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟନ୍ୱୟନାତ୍ମକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟ, ରବିବାର ଆଇନ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ବିଚାର ଆଣେ, ଏବଂ ଏହା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତାଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ରବିବାର ଆଇନକୁ ନାଗରିକ ନିର୍ଯାତନାକାରୀ ଶକ୍ତିର ଚାପ ଅଧୀନରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜାରି ରହୁଥିବା ଏବଂ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିବା ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେଉଁମାନେ ଟାୟରର ବେଶ୍ୟା ଯେଜେବେଲ୍ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଅଛନ୍ତି।

> "ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଦେଶ ଆମେରିକା, ଯେତେବେଳେ ମନସାକ୍ଷୀକୁ ବଳପୂର୍ବକ ବାଧ କରିବାରେ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ବିଶ୍ରାମବାରକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ କରିବାରେ ପାପାସୀ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାହାର ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିଚାଳିତ ହେବେ।" Testimonies, volume 6, 18.

ମହାବିବାଦର ରବିବାର ନିୟମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂଘର୍ଷ ସେତେବେଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ତାହାପରେ ଶୟତାନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଛଦ୍ମବେଶ ଧାରଣ କରି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> "ପୋପତ୍ୱର ସଂସ୍ଥାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି ବଳବତ୍ କରୁଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଆମ ଜାତି ନିଜକୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଛିନ୍ନ କରିଦେବ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମ ସେହି ଖାଇଁ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାଇ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ହାତ ଧରିବ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେହି ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତ ଉପରେ ପହଞ୍ଚି ଆତ୍ମବାଦ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘଟନର ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନରେ ଆମ ଦେଶ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଶାସନରୂପେ ନିଜ ସଂବିଧାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ, ଏବଂ ପୋପୀୟ ମିଥ୍ୟାଶିକ୍ଷା ଓ ଭ୍ରମର ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବ, ତେବେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବୁ ଯେ ଶୟତାନଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନର ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ଶେଷ ସମୀପରେ ଅଛି।" Testimonies, volume 5, 451.

ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ପରେ ଜାତୀୟ ବିନାଶ ଆସେ।

> "ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକମାନେ ଏକ ଅନୁଗୃହୀତ ଜନତା ରହିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୀମିତ କରିବେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦକୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେବେ, ଏବଂ ପାପତନ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରଶ୍ରୟ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷର ପରିମାଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ 'ଜାତୀୟ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ' ସ୍ୱର୍ଗର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହେବ। ଏହି ଧର୍ମତ୍ୟାଗର ପରିଣାମ ହେବ ଜାତୀୟ ବିନାଶ।" Review and Herald, May 2, 1893.

ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ସହିତ ହାତ ମିଳାନ୍ତି ଏବଂ ପରାଜିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଝୁଣ୍ଡ, ଯେଉଁମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବିଲୋନରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପାପାସୀର ହସ୍ତରୁ ପଳାଇ ଯାଆନ୍ତି।

> ସେ ସେହି ଗୌରବମୟ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ଏବଂ ଅନେକ ଦେଶ ଉଲଟାଇ ଦିଆଯିବେ; କିନ୍ତୁ ଏହେମାନେ ତାହାର ହସ୍ତରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଯଥା ଏଦୋମ, ମୋଆବ, ଏବଂ ଆମ୍ମୋନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ। ଦାନିଏଲ 11:41।

ରବିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପାରିତ ହେବା ସହିତ ସପ୍ତମ ତୂରୀ ଯେତେବେଳେ ବିଚାରମୂଳକ ହାୟ ଆଣେ, ସେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ହଠାତ୍ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆଘାତ କରେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଶୁଣିଲି ଯେ ଏକ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତ ଆକାଶମଣ୍ଡ ଳର ମଧ ଭାଗ ଦେଇ ଉଡୁଥିଲେ, ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରରେ କହୁଥିଲେ, ହାୟ, ହାୟ, ହାୟ, ପୃଥିବୀନିବାସୀମାନଙ୍କ ୁ, କାରଣ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ତୂରୀଧ୍ୱ ନିର ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ହେବାକୁ ଅଛି! ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:13।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରରେ ଯେ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନକୁ ପରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଯୋହନ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଆବୃତା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷର ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି।

> ତାହାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏକ ମହା ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଧାନ କରିଥିବା, ତାହାର ପାଦତଳେ ଚନ୍ଦ୍ର, ଏବଂ ତାହାର ମସ୍ତକ ଉପରେ ବାରଟି ତାରାର ଏକ ମୁକୁଟ ଥିଲା। ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରସବବେଦନାରେ କାନ୍ଦୁଥିଲା, ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗ କରୁଥିଲା। ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆଉ ଏକ ଚିହ୍ନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ଏକ ମହାନ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଅଜଗର, ସାତଟି ମୁଣ୍ଡ ଓ ଦଶଟି ଶିଙ୍ଗ ଥିବା, ଏବଂ ତାହାର ମୁଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସାତଟି ମୁକୁଟ ଥିଲା। ତାହାର ପୁଚ୍ଛ ସ୍ୱର୍ଗର ତାରାମାନଙ୍କର ତୃତୀୟାଂଶକୁ ଟାଣି ଆଣିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲା; ଏବଂ ଅଜଗରଟି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲା, ଯିଏ ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମିଲେମାତ୍ରେ ତାହାକୁ ଗ୍ରାସ କରିଦେବ। ଏବଂ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା, ଯିଏ ଲୋହ ଦଣ୍ଡଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶିଶୁଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଓ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନ ପାଖକୁ ଉଠାଇ ନିଆଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:1–5.

ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଧାନିତ ଅଛନ୍ତି। ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିଫଳନ, ଏହି କାରଣରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତୀକାୟିତ କରେ। ତାଙ୍କର ମୁକୁଟରେ ଥିବା ବାରୋଟି ତାରା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକାଳର ବାରୋଟି ଗୋତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷକାଳରେ ବାରୋଟି ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷରେ ଯେ ବାରୋଟି ତାରା ବାରୋଟି ଶିଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭରେ ବାରୋଟି ପ୍ରେରିତ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ଏହିପରି ସେମାନେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷରେ ଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ, ଯେଉଁମାନେ ଶିଷ୍ୟ ଓ ପ୍ରେରିତ ଅଟନ୍ତି। ଇତିହାସର ସେହି ଆରମ୍ଭକାଳରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଏକ ଶେଷକୁ ଏବଂ ପ୍ରେରିତମାନେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେହି ନାରୀ, ଯିଏ ମଣ୍ଡଳୀ, ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗର୍ଭଧାରଣ କରିଥିଲେ। ସେହି "ପୁରୁଷ ଶିଶୁ" ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉଠା ନିଆଯିବେ।

ଏହିପରି, ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜନ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀଭୂତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର ଉପତ୍ୟକାରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ପରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବାପରେ, ସେ ଆଉ ଜଣେ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ, ଯେହା ସେହି ଅନ୍ୟ ପାଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରି ଆସେ।

> ସେ ପୀଡ଼ା ଭୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସବ କଲା; ସେହି ବେଦନା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ଏପରି କଥା କିଏ କେବେ ଶୁଣିଛି? ଏପରି ଘଟଣା କିଏ କେବେ ଦେଖିଛି? ପୃଥିବୀ କି ଏକ ଦିନରେ ପ୍ରସବ କରିବ? କିମ୍ବା ଏକ ଜାତି କି ଏକାଥରେ ଜନ୍ମ ନେବ? କାରଣ ସିଓନ ପୀଡ଼ା ଭୋଗ କରିବାମାତ୍ରେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। "ମୁଁ କି ପ୍ରସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ?" ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି; "ମୁଁ କି ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଦେଇ ଗର୍ଭକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବି?" ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ 66:7–9।

ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଶାସନକାଳରେ ଗୋଟିଏ ଜାତି ଏକାବାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାଏ। ସେହି ଜାତି ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର, କାରଣ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହିମାନେ, ଯେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ" ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଶାୟଙ୍କ "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ," ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବବେଦନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ମ ନେଉଛି। ଅତଳ କୂପରୁ ଉଠିଥିବା ପଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା, ସେତେବେଳେ ଯେ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତ ଉଲ୍ଲାସ କରିଥିଲା, ସେମାନେ ଯିରୂଶାଲେମରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବେ, ଏବଂ ପରେ "ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ"କୁ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ

ସହିତ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ। ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଜନ୍ମିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାପରେ ସେ ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗ କରି “ତାହାର” ଅନ୍ୟ “ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ” ଜନ୍ମ ଦେଉଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ଅଜାତିମାନେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ଏକ ପ୍ରବାହମାନ ନଦୀ ପରି ପ୍ରତିସାଦ ଦେଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଜ୍ୱାରଭାଟାର ବିପୁଳ ତରଙ୍ଗ ପରି ସମଗ୍ର ଭୂମିରେ ବ୍ୟାପିଯାଏ। ସେମାନେ ଏକ ମହା ସଙ୍କଟକାଳରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି, ଯାହା ତାହାର ପ୍ରସବବେଦନାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ବାରର ସ୍ତ୍ରୀ, ମୂଳତଃ, ଯମଜ ସନ୍ତାନର ଜନନୀ। ପ୍ରଥମଜାତମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଫଳରୂପେ ପରିଚିହ୍ନିତ, ଏବଂ ଅଜାତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳୀନ ଫସଲର ମହା ସଂଗ୍ରହ।

> ଯେରୁଶାଲେମ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭଲପାଉଥିବା ସମସ୍ତେ ତାହା ସହିତ ଉଲ୍ଲାସ କର; ଯେମାନେ ତାହା ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହା ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କର; ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ସାନ୍ତ୍ୱନାର ସ୍ତନରୁ ପାନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତାହାର ମହିମାର ପ୍ରଚୁରତାରୁ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରି ପ୍ରମୁଦିତ ହେବ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ନଦୀପରି ଶାନ୍ତିକୁ ତାହା ପ୍ରତି ବିସ୍ତାର କରିବି, ଏବଂ ଜାତିଗଣଙ୍କର ମହିମାକୁ ପ୍ରବାହମାନ ସ୍ରୋତପରି; ତାହାପରେ ତୁମେ ପାନ କରିବ; ତୁମେ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବହି ନିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଜଂଘା ଉପରେ ଦୋଳାଯିବ। ଯେପରି ଜଣେ ମାତା ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାଏ, ସେପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବ। ଏବଂ ତୁମେ ଏହା ଦେଖିବାବେଳେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ତୃଣପରି ସୁସ୍ଥ ଓ ସତେଜ ହେବ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ। ଯିଶାୟ 66:10–14।

ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମ ପାଇଁ “ଶୋକ କରନ୍ତି,” ସେମାନେ ହେଲେ ସେହିମାନେ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି। ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ “ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ”ରେ ଅଛୁ, ଯାହା ଏକଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଶେଷ କ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଅଟେ।

> “ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଜନମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଆତ୍ମା ଏବଂ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କର ମୋକ୍ଷ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ସେମାନେ ସଦା ପାପକୁ ତାହାର ପ୍ରକୃତ, ପାପମୟ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖିବେ। ସେମାନେ ସଦା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଆବର୍ତ୍ତ କରୁଥିବା ପାପମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଏବଂ ସପଟ ବ୍ୟବହାରର ପକ୍ଷରେ ରହିବେ। ବିଶେଷତଃ କଳିସିଆ ପାଇଁ ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କନ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମମାତ୍ର ଜନମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟକୁ ସର୍ବାଧିକ ଗଭୀରତାର ସହ ଅନୁଭବ କରିବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହାତରେ ବଧାସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ରୂପକ ମାଧ୍ୟମରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟର ଚିତ୍ରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଜଣେ ଲେଖକଙ୍କ ଦୋଆତ ଥିଲା। ‘ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ନଗରର ମଧ୍ୟଦିଆରେ, ଯିରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟଦିଆରେ ଯାଅ, ଏବଂ ସେଥିର ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଫେଳୁଥିବା ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ରଖ।’” Testimonies, volume 3, 266.

ଯେମାନେ “ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ ବିଳାପ କରନ୍ତି,” ସେମାନେ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନେ ବଧର ଅସ୍ତ୍ର ନେଇ ଯିରୁଶାଲେମ ଭାବେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗମନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋନ୍ତି।

> ଆଜ୍ଞା। ଏହା ହେଉଛି: ‘ନଗରର ମଝି ଦେଇ, ଯିରୂଶାଲେମର ମଝି ଦେଇ ଯାଅ, ଏବଂ ତାହାର ମଝିରେ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେମାନେ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ନ୍ତି ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଲାଟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ଦିଅ।’ ଏହି ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ଛାଡୁଥିବା ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ; ସେମାନେ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲେ, ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ। କେହି କେହି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ, ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ନମ୍ର

କଲେ। କିନ୍ତୁ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମହିମା ଇସ୍ର ାଏଲରୁ ପ୍ର ସ୍ଥ ାନ କରିଥିଲା; ଯଦ୍ୟ ପି ଅନେକେ ଧର୍ମର ଆନୁଷ ୍ଠାନିକ ରୂପଗୁଡ଼ିକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଅବ୍ୟ ାହତ ରଖିଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କ ର ଶକ୍ତ ି ଓ ଉପସ୍ଥ ିତିର ଅଭାବ ଥିଲା।

"ଯେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ବିଚାରରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏହି ନମ୍ର, ନିଷ୍ଠାବାନ୍ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟଥାଦ୍ୱାରା ପୃଥକ୍ ପରିଚିତ ହେବେ, ଯାହା ବିଳାପ ଓ ଅଶ୍ରୁପାତ, ତିରସ୍କାର ଓ ସତର୍କବାଣୀରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ। ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ଅସତ୍‌କୁ ଆବରଣ ଦେଇ ଢାକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପ୍ତ ଭୟଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟତାକୁ ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡନ କରି ମାଫ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ସେଠାରେ ଯେମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ଓ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଅଛି, ସେମାନେ କାହାର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ନିରବ ରହିବେ ନାହିଁ। ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ଅପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ଆତ୍ମା ଦିନକୁ ଦିନ ପୀଡିତ ହୁଏ। ସେମାନେ ଅଧର୍ମର ବେଗବାନ ସ୍ରୋତକୁ ରୋକିବାରେ ଅଶକ୍ତ, ଏହିକାରଣେ ସେମାନେ ଶୋକ ଓ ଭୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଅନ୍ତି। ଯେମାନେ ବହୁତ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଘରେ ଘରେ ଧର୍ମକୁ ଅବମାନିତ ହେଉଥିବା ଦେଖି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଳାପ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ବିଳାପ କରନ୍ତି ଓ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ କ୍ଲେଶିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ଗର୍ବ, ଲୋଭ, ସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ଏବଂ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଚତୁରୀ ମଣ୍ଡଳୀରେ ରହିଛି। ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତିରସ୍କାର କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରେ, ସେହି ଆତ୍ମାକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦିଆଯାଉଛି, ଏବଂ ଶୟତାନଙ୍କର ସେବକମାନେ ବିଜୟୋଲ୍ଲାସ କରୁଛନ୍ତି। ଈଶ୍ୱର ଅପମାନିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସତ୍ୟକୁ ନିର୍ବଳ କରାଯାଉଛି।"

"ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ପତନ ପାଇଁ ଶୋକାକୁଳ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ନାହିଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ବିଳାପ କରନ୍ତି, ସେହି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ବିନା ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବେ। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନଙ୍କ ହାତରେ ବଧକାରୀ ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି, ଏହି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି: 'ତୁମେ ତାଙ୍କ ପଛ ପଛ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ପ୍ରହାର କର; ତୁମ ଚକ୍ଷୁ କ୍ଷମା ନ କରୁ, ନାହିଁ ତୁମେ ଦୟା କର: ବୃଦ୍ଧ ଓ ଯୁବକ, କୁମାରୀମାନେ, ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ, ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ—ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମୂଳେ ବଧ କର; କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଚିହ୍ନ ଅଛି, ସେହି କୌଣସି ମଣିଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିଅ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୋର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ଆରମ୍ଭ କର। ତାହାପରେ ସେମାନେ ଗୃହର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।"

"ଏଠାରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ—ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଆଘାତକୁ ଅନୁଭବ କଲା। ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ହିତର ରକ୍ଷକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନ୍ୟାସିତ ଭରସାକୁ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଭାବଧାରା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଆମକୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶକୁ ଆଶା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ସମୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି। ଏହି କଥାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି: ପ୍ରଭୁ ନ ଭଲ କରିବେ, ନ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ। ସେ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡରେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ କୃପାମୟ। ଏହିପରି 'ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା' ହେଉଛି ସେହି ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦାହାଡ଼, ଯେମାନେ ପୁଣି କେବେ ତୁରୀ ପରି ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ଉଚ୍ଚ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଯାକୁବର ଗୃହକୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ। ଏହି ମୂକ କୁକୁରମାନେ, ଯେମାନେ ଭଉକିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ, ସେମାନେ ହିଁ କ୍ଷୁବ୍ଧ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିଶୋଧକୁ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି। ପୁରୁଷମାନେ, କୁମାରୀମାନେ, ଏବଂ ଛୋଟ ଶିଶୁମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଥିରେ ନାଶ ପାଆନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 210, 211.

ଯିଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଦ୍ୱିଗୁଣୀକରଣର ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଉଚ୍ଚଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିହ୍ନ, ଯେଉଁ ସନ୍ଦେଶଟି ବାବିଲର ପତନର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ। ବାବିଲର ପତନ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହାକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ କରାଯାଏ। ସେହି ପଦବଳୀ ହେଉଛି, "ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି।"

ଏହା ପରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତ ଅନୁସରଣ କରି କହିଲେ, "ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ସେହି ମହାନଗର, କାରଣ ସେ ନିଜ ବ୍ୟ ଭିଚାରର କ୍ରେ ାଧର ମଦ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ପାନ କରାଇଛି।" ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ

14:8।

ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲୋନର ଦୁଇଟି ବାଇବେଲୀୟ ପତନ ଅଛି, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନର ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ବାଇବେଲୀୟ ପତନ ଅଛି। ସମିଳିତ ଭାବରେ, ସେମାନେ ଚାରିଟି ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବାବିଲୋନର ପତନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବିଶେଷତାମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ।

> ସେ ବଳିଷ୍ଠ ସ୍ୱରରେ ବଡ଼ ଶକ୍ତିସହ କୁହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଘୋଷଣା କଲେ, "ମହା ବାବିଲ ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଗଲା, ଧ୍ୱସ୍ତ ହୋଇଗଲା; ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର ହୋଇପଡ଼ିଛି।" ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୮:୨।

ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ସମୟରେ ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲୋନ ବାବେଲ୍ ଭାବେ ପତିତ ହେଲା, ଏବଂ ବେଲ୍ଶାଜ୍ଜରଙ୍କ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଶାବ୍ଦିକ ବାବିଲୋନ ପତିତ ହେଲା। ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ 1798 ମସିହାରେ ପତିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ଅନ୍ତିମ ପତନ ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରରେ ପୁନଃପୁନି ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି। ଏହି କାରଣରୁ, ବାବିଲୋନର ପତନର ବାର୍ତ୍ତାରେ ଦ୍ୱିଗୁଣନର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି। ବାବିଲୋନର ପତନ ସହିତ ଦ୍ୱିଗୁଣନ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱିଗୁଣନର ଏହି ପ୍ରକାଶ ପଛରେ ଆଉ ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ କାରଣ ମଧ୍ୟ ଅଛି।

ଦ୍ୱିତୀୟ କାରଣ ହେଉଛି, ସନ୍ଦେଶ ଭାବେ ଏହା ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ସହ ଦ୍ୱିତୀୟ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି। ଏହା ଦୁଇଟି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଅର୍ଥ ଓ ଗଠନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମେ କେବଳ ଏତିକି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେ, ଯିଶାୟଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଯାହା ଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେଥିରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତୀକର ଦ୍ୱିଗୁଣୀକରଣ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ସେହି ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ବିଳମ୍ବ କରୁଥିବା ସମୟରେ ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।

> "ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଜନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ, ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦିଅ," ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି। "ଯିରୁଶାଲେମଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କହ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଘୋଷଣା କର, ଯେ ତାହାଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅଧର୍ମ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି; କାରଣ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ପାପ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛି।" ଯିଶାଇୟ ୪୦:୧, ୨।

ବାଇବେଲ୍‌ରେ ଏପରି ଆଉ କୌଣସି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ନାହିଁ ଯାହା ଇଶାୟା ଚାଳିଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଅଂଶ ପରି କ୍ରିଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ତତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହେ। ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବରେ, କ୍ରିଷ୍ଟ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଉପରେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ ନିଜ ନାମର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅଙ୍କିତ କରନ୍ତି, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଇଶାୟାର ଶେଷରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି, ସେ ପୁନର୍ବାର ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, କାରଣ କ୍ରିଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ବାକ୍ୟ, ଏବଂ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ।

> ଏପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସ୍ୱର୍ଗ ମୋର ସିଂହାସନ, ଏବଂ ପୃଥିବୀ ମୋର ପାଦପୀଠ; ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ କେଉଁ ଘର ନିର୍ମାଣ କରିବ? ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ରାମର ସ୍ଥାନ କେଉଁଠାରେ? କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ମୋର ହସ୍ତେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଏପରିଭାବେ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆସିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରିବି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିଏ ଦୀନ, ଅନୁତପ୍ତ ଆତ୍ମାର, ଏବଂ ମୋର ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଏ। ଯିଏ ବୃଷକୁ ବଧ କରେ, ସେ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ହତ୍ୟା କଲା; ଯିଏ ମେଷଶାବକ ବଳି ଦିଏ, ସେ ଯେପରି କୁକୁରର ଗଳା କାଟିଦେଲା; ଯିଏ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରେ, ସେ ଯେପରି ଶୂକରର ରକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲା; ଯିଏ ଧୂପ ଜ୍ୱାଳାଏ, ସେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲା। ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦ କରେ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି; କାରଣ ଯେବେ ମୁଁ ଡାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଯେବେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ମୋର ପ୍ରସନ୍ନତା ନଥିଲା, ତାହାକୁ ବାଛିନେଲେ। ଯିଶାୟ ୬୬:1–4.

ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେଉଁ ଘର ନିର୍ମାଣ କଲେ? ସେମାନେ କି ପେତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଗୃହ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ, ନା କି ଶୟତାନର ସଭାଗୃହ? ଈଶ୍ୱର ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ଯେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା "ଦରିଦ୍ର ଓ ନମ୍ର ଆତ୍ମାର" ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନେଇ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର "ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି।" ସେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀର ତୁଳନା କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଅଶୁଚି ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ମାର୍ଗକୁ ବାଛି ନେଇଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ଅଶୁଚି ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା ସେହି ଶ୍ରେଣୀର, ସେମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି ଏହା ଦେଖିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ।

ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଜଗତର ଶେଷ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟର ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଅଟେ—ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ, ଯାହାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଏ। ଏହି କାରଣରୁ, ଈଶ୍ୱର ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକିଆର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହକୁ ବାଛିବେ; ଏହି ସେହି ମୋହ, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହିଛନ୍ତି ଯେ "ମିଥ୍ୟା"କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆଣାଯାଏ।

"ମିଥ୍ୟା" ହେଉଛି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଇତିହାସରେ ଏକ ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ ନିର୍ମାତାମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟ ଇତିହାସ ସର୍ବଦା ତାହାର ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲା। ସେହି ମିଥ୍ୟା ଏକ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଏବଂ ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଏକ ନକଲି ମିଥ୍ୟା ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସତ୍ୟ ମନ୍ଦିରର ନକଲ କରିବାର ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ "ଶେଷ ଦିନମାନ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ। ଯିଶାୟା ଛଅଷଷ୍ଠି ଅଧ୍ୟାୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି। ଯିଶାୟା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସେ ଯିଶାୟା ଚାଳିଶର ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ 18 ଜୁଲାଇ 2020 ର ନିରାଶା ପରେ ସାଢ଼େ ତିନିଟି ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଦିନ ପରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କୁ ପଠାଇବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ।

> ହେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ସମ୍ମୁଖରେ କମ୍ପିତ ହେଉଥିବାମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ; ମୋର ନାମର କାରଣରେ ଯେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଲେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ସେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତୁ"; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ। ନଗରରୁ କୋଳାହଳର ଧ୍ୱନି, ମନ୍ଦିରରୁ ଏକ ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ୱର, ଯିଏ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ 66:5, 6।

1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ପ୍ରଭୁ ଏକ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯାହା ପାଖକୁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଭାବେ ସେ 1844 ମସିହାରେ ହଠାତ୍ ଆସିଲେ। ପ୍ରଭୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ହଠାତ୍ ଆସି ସେହି ମନ୍ଦିର ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରନ୍ତି। ପେତ୍ର, ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପତ୍ରୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେହି ମନ୍ଦିରକୁ "ଆତ୍ମିକ ଗୃହ" ବୋଲି କହନ୍ତି। ଯେମାନେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି," ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି ଯେ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ସେମାନେ "ଧନ୍ୟ।" ସେମାନେ ଧ୍ୱଜସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ୱରୂପ, କାରଣ ସେହି ଧ୍ୱଜସ୍ତମ୍ଭ "ଇସ୍ରାଏଲର ବହିଷ୍କୃତମାନଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ। ମୂର୍ଖ ଲାଓଡିସୀୟମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ସେହି ଫିଲାଦେଲଫୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସମ୍ମୁଖରେ କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ "ସତ୍ୟ" ଅଟେ।

ଯେ ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ମୂର୍ଖମାନେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଛନ୍ତି, ସେହି ଅବଧିରେ ଯେ ତିନୋଟି ସ୍ୱର ଶୁଣାଯାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ "ନଗର"ରୁ, "ମନ୍ଦିର"ରୁ ଏବଂ "ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥିବା ପ୍ରଭୁ"ଙ୍କଠାରୁ ଆସେ। ନଗରରୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରଥମ "ସ୍ୱର" ହେଉଛି "କୋଳାହଳର ସ୍ୱର," ଏବଂ ସେହି "କୋଳାହଳ" ହେଉଛି ହଠାତ୍ ଆସୁଥିବା ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କର ଆଗମନ।

> ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଆସିପହଞ୍ଚିଲାବେଳେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକମନ ହୋଇ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ। ଏବଂ ହଠାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗବାନ ପବନର ଶବ୍ଦ ସଦୃଶ ଧ୍ୱନି ହେଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଘରରେ ବସିଥିଲେ, ସମଗ୍ର ଘରଟି ତାହାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। ଏବଂ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ ବିଭକ୍ତ ଜିହ୍ୱାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଉପରେ ବସିଲା। ପ୍ରେରିତ 2:1-3।

ପ୍ରେରିତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦରେ "ଶବ୍ଦ" ବୋଲି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦଟି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ "କୋଳାହଳ" ଏବଂ "ଗୁଜବ" ଅଟେ। "ଗୁଜବ" ହେଉଛି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ। "ନଗର"ରୁ ଆସୁଥିବା "ଶବ୍ଦ" କିମ୍ବା "କୋଳାହଳ"କୁ "ଏକ ପ୍ରବଳ ପବନ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। "ନଗରରୁ କୋଳାହଳର ସ୍ୱର" ହେଉଛି ଇସଲାମର "ଗୁଜବ" କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ସେହି ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କର ଉପତ୍ୟକାରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁମାନେ "ସେହି ମହାନଗରର ପଥରେ ବଧ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଆତ୍ମିକ ଅର୍ଥରେ ସଦୋମ ଓ ମିଶର ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ।"

ଯିଶାୟାଙ୍କ ଚାଳିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, "ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ"ଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିବା "ସ୍ୱର" କଣ ସନ୍ଦେଶ ସେ "ଘୋଷଣା" କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପଚାରିଲା। ତାକୁ ଇସ୍ଲାମର ସନ୍ଦେଶ "ଘୋଷଣା" କରିବାକୁ କୁହାଗଲା। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ପେତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମିକ "ଗୃହ"କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବା "ଶବ୍ଦ" ଥିଲା ଏକ "ବେଗବାନ ପ୍ରବଳ ପବନ," ଯାହା ଯିହିଜ୍କିଏଲ ସତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇସ୍ଲାମର ଚାରି ପବନରୁ ଆସିଥିଲା।

> ନଗରରୁ କୋଳାହଳର ଏକ ସ୍ୱର, ମନ୍ଦିରରୁ ଏକ ସ୍ୱର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ସ୍ୱର, ଯେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେଇଥାନ୍ତି। ଯିଶାୟା 66:6।

ଯେ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଆମ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶାରୋହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେଠାରୁ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ପ୍ରଥମେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଡାକୁଥିବା ଜଣଙ୍କର "ସ୍ୱର"କୁ ଏହି ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ସନ୍ଦେଶଟି କ'ଣ ହେବାକୁ ଥାଏ। ତାପରେ, 1798 ଠାରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଆରମ୍ଭିକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପୂର୍ବଛାୟିତ ଭାବେ ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ସେପରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମନ୍ଦିରସ୍ୱରୂପ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେନା ଏହି ଡାକକୁ ପ୍ରବଳ କରେ। ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେନାର ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମର ଡାକକୁ ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ତୃତୀୟ "ସ୍ୱର" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ୍ ପାସ୍ ହେବାର କାରଣରୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଚାରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେଠାରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି। ଏହି ତିନିଟି ସ୍ୱର ସାତଟି ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସର ଗଠନର ମଧ୍ୟରେ ପରିଚାଳିତ, ଯାହା ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିତ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଏବଂ "ସତ୍ୟ" ଭାବେ ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭ, ମଧ୍ୟ ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏପରି କଥା ଘଡ଼ି ତୋଳାଯାଇପାରେ ନାହିଁ!

ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ, ତାପରେ ଯିଶାୟା ଗୋଟିଏ ଜାତିର ଜନ୍ମ ବିଷୟକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି।

> ସେ ପୀଡ଼ା ଭୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସବ କଲା; ସେହି ବେଦନା ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଜଣେ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। ଏପରି କଥା କିଏ କେବେ ଶୁଣିଛି? ଏପରି ଘଟଣା କିଏ କେବେ ଦେଖିଛି? ପୃଥିବୀ କି ଏକ ଦିନରେ ପ୍ରସବ କରିବ? କିମ୍ବା ଏକ ଜାତି କି ଏକାଥରେ ଜନ୍ମ ନେବ? କାରଣ ସିଓନ ପୀଡ଼ା ଭୋଗ କରିବାମାତ୍ରେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା। "ମୁଁ କି ପ୍ରସବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣି ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ?" ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି; "ମୁଁ କି ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ଦେଇ ଗର୍ଭକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେବି?" ତୁମ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ 66:7–9।

ସ୍ୱ 1 ପ୍ରସବବେଦନା ଭୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଜାତିର ଜନ୍ମ ହୁଏ, ସମ୍ପ୍ରତି ସେହି ଜାତି ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଓ ଶୁଷ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ତାହାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ 1 ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଯେମାନେ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ଯେତେବେଳେ ମୃତ, ଶୁଷ୍କ, ହତଦେହଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଜାତି ଭାବେ ଉଠିଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଯେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଭଲପାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରିବେ। ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଭଲପାଉଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଜାତି ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯେଉଁମାନେ ସେ ସମୟରେ ବାବିଲୋନରୁ ଡାକି ବାହାର କରାଯାଆନ୍ତି। ଜୁଲାଇ 18, 2020 ର ନିରାଶାରୁ

ଏହି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଯିଏ ଏହି ମୃତ ଶୁଷ୍କ "ହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ" "ଘାସପାତା ପରି ପୁଷ୍ପିତ" କରିଦେବେ।

> ଯେରୁଶାଲେମ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର, ଏବଂ ତାହାକୁ ଭଲପାଉଥିବା ସମସ୍ତେ ତାହା ସହିତ ଉଲ୍ଲାସ କର; ଯେମାନେ ତାହା ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହା ସହିତ ଆନନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ କର; ଯେଣୁ ତୁମେ ତାହାର ସାନ୍ତ୍ୱନାର ସ୍ତନରୁ ପାନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତାହାର ମହିମାର ପ୍ରଚୁରତାରୁ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରି ପ୍ରମୁଦିତ ହେବ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ, ମୁଁ ନଦୀପରି ଶାନ୍ତିକୁ ତାହା ପ୍ରତି ବିସ୍ତାର କରିବି, ଏବଂ ଜାତିଗଣଙ୍କର ମହିମାକୁ ପ୍ରବାହମାନ ସ୍ରୋତପରି; ତାହାପରେ ତୁମେ ପାନ କରିବ; ତୁମେ ତାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବହି ନିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଜଂଘା ଉପରେ ଦୋଲାଯିବ। ଯେପରି ଜଣେ ମାତା ନିଜ ସନ୍ତାନକୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇଥାଏ, ସେପରି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ଯେରୁଶାଲେମରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇବ। ଏବଂ ତୁମେ ଏହା ଦେଖିବାବେଳେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ କରିବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକ ତୃଣପରି ସୁସ୍ଥ ଓ ସତେଜ ହେବ; ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ। ଯିଶାୟ 66:10–14।

ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଯିଶାୟଙ୍କର ଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଆରମ୍ଭବିନ୍ଦୁରେ ହିଁ ତାହାର ଶେଷକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ—ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନର ପରିଚୟ ସହିତ। ଏବଂ ସଦାରଣତଃ ଯେପରି ଘଟେ, ଏଲିୟାହଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାର୍ତ୍ତାରେ, ଏହା ପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଶାପରେ ଆଘାତ କରୁଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ।

> କାରଣ, ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ନି ସହିତ ଆସିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ରଥଗୁଡ଼ିକ ବାତ୍ୟା ସଦୃଶ ହେବ, କ୍ରୋଧୋଦ୍ଦୀପ୍ତ ରୋଷ ସହିତ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଅଗ୍ନିଶିଖାମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ତିରସ୍କାର ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ। କାରଣ ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା ଏବଂ ନିଜ ତରଓାରିଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଶରୀରଧାରୀଙ୍କ ସହିତ ବିଚାର କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହତମାନେ ଅନେକ ହେବେ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଗଛର ପଛରେ ଉଦ୍ୟାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ଶୂକରମାଂସ, ଘୃଣିତ ବସ୍ତୁ, ଏବଂ ମୂଷା ଖାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାସାଙ୍ଗେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେବେ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଜାଣେ; ସେହି ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଜାତି ଓ ସମସ୍ତ ଭାଷାକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବି; ଏବଂ ସେମାନେ ଆସି ମୋର ମହିମା ଦେଖିବେ। ଯିଶାୟ 66:15–18.

ଏଦେନର "ଉଦ୍ୟାନ"ର "ମଝିରେ" ଥିବା ଭଲ ଓ ମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନର "ବୃକ୍ଷ" ପଛରେ ରହୁଥିବା ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଓ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ବାବିଲୋନର ଅଶୁଚି ଶିକ୍ଷାମତଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେପରି ଆଦମ ଓ ହବା ଲୁଚିଥିଲେ ସେପରି ଲୁଚୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଯେ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲପାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ସହ ଭସ୍ମୀଭୂତ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କର ବିପରୀତରେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ "ଚିହ୍ନ" ହେବେ। "ଚିହ୍ନ" ହେଉଛି "ଧ୍ୱଜ", ଯାହା ସବ୍ବାଥକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ ସବ୍ବାଥ ହେଉଛି ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ଚିହ୍ନ, ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରେ।

> ଏହିହେତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସବ୍ବାଥ ପାଳନ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁପୁରୁଷ ସବ୍ବାଥକୁ ଏକ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଚୁକ୍ତିରୂପେ ମାନି ପାଳନ କରିବେ। ଏହା ମୋ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଏକ ଚିହ୍ନ; କାରଣ ଛଅ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ସେ ବିଶ୍ରାମ କଲେ ଓ ସତେଜ ହେଲେ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୧:୧୬, ୧୭।

ଜ୍ଞାନୀମାନେ କେବଳ ନାମମାତ୍ର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତିର ଏକ ବୃକ୍ଷ ପଛରେ ଲୁଚି ନାହାନ୍ତି; ବରଂ ସେମାନେ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇ, ମହାନ ବିବାଦର ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟମାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ମହିମା ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଯେଉଁ ଅଂଶକୁ ସେମାନେ ଜଗତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଅଂଶ ହେଉଛନ୍ତି ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଅନ୍ତିମ, ଯାହାକୁ "ସତ୍ୟ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ଥାପନ କରିବି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି—ତର୍ଶୀଶ, ପୂଲ, ଏବଂ ଲୂଦ, ଧନୁ ଟାଣୁଥିବାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ, ତୂବଲ ଏବଂ ଯାବନ ପାଖକୁ, ଦୂରସ୍ଥ ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କ ପାଖକୁ, ଯେମାନେ ମୋର କୀର୍ତ୍ତି ଶୁଣିନାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା ମୋର ମହିମା ଦେଖିନାହାନ୍ତି; ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ମହିମା ଘୋଷଣା କରିବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଜାତିରୁ ଘୋଡ଼ା ଉପରେ, ରଥମାନରେ, ପାଲକୀମାନରେ, ଖଚ୍ଚରମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ଶୀଘ୍ରଗାମୀ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିବେଦନରୂପେ ମୋର ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଆଣିବେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି; ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଶୁଚି ପାତ୍ରରେ ନିବେଦନ ଆଣନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ କେହିକେହିଙ୍କୁ ଯାଜକ ଏବଂ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କାରଣ ଯେପରି ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ନୂତନ ପୃଥିବୀ, ଯାହାକି ମୁଁ ସୃଷ୍ଟି କରିବି, ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ରହିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନାମ ଅବସ୍ଥିତ ରହିବ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଅମାବାସ୍ୟାରୁ ଅନ୍ୟ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ରାମଦିନରୁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ରାମଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଆସିବେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଯାଇ, ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପରାଧ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୀଟ ମରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନି ନିବିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଘୃଣାର ବିଷୟ ହେବେ। ଯିଶାୟ 66:16–24।

ଯିଶାୟଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନା 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତାଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନା ଯେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ହିଁ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହା ସେହି ସାତ ଗର୍ଜନର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହର ଅବଧି ଶେଷ ହେବାର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଅମୋଚିତ କରାଯାଏ। ଏହା ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ ଶେଷରେ ଥିବା ଏକ ଶତ ଚଉତାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସ ସହ ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହା ଏଲିୟାହଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଶାପର ସନ୍ଦେଶକୁ, ଇସ୍ଲାମଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟର ସେହି ସନ୍ଦେଶରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ରବିବାର-ବିଧି ପାଇଁ 'ପ୍ରଥମେ' ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ବିଦ୍ରୋହ ପାଇଁ 'ଶେଷରେ' ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବିଚାର ଆଣିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଶେଷ ବର୍ଣ୍ଣନାତ୍ମକ ବିବରଣୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ବିଚାରକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।